

Didžiojo ketvirtadienio evangelija. Jėzus mazgoja kojas

Didžiojo ketvirtadienio evangelijos komentaras. „Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti.“ Išmokime priimti Jėzaus išganyką, palydėti kitus žmones jų kelyje ir garbinti Kristų Eucharistijoje.

Evangelija (Jn 13, 1–15)

Prieš Velykų šventes Jėzus, žinodamas, jog atėjo valanda jam iš

šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo.

Vakarieniaujant, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono Iskarijoto sūnaus Judo širdin sumanymą išduoti jį, žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas, kad jis išėjęs iš Dievo ir einąs pas Dievą, Jėzus pakyla nuo stalo, nusivelka viršutinius drabužius ir persijuosia rankšluosčiu. Paskui įsipila vandens į praustuvą ir ima mazgoti mokiniams kojas bei šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo buvo persijuosęs.

Taip jis prieina prie Simono Petro. Šis jam sako: „Viešpatie, neįau tu mazgosi man kojas!“

Jėzus jam atsakė: „Tu dabar nesupranti, ką aš darau, bet vėliau suprasi.“

Petras atsiliepė: „Tu nemazgosi man kojų per amžius!“

Jėzus jam sako: „Jei tavęs
nenumazgosiu, neturėsi dalies su
manimi.“

Tada Simonas Petras sušuko:
„Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir
rankas, ir galvą!“

Jėzus į tai atsakė: „Kas išsimaudęs,
tam nėra reikalo praustis, nebent
kojas nusimazgoti, nes jis visas
švarus. Ir jūs esate švarūs, deja, ne
visi.“ Jis mat žinojo apie savo
išdavėją ir todėl pasakė: „Jūs ne visi
švarūs.“

Numazgojęs mokiniams kojas, jis
užsivilko drabužius ir, sugrįžęs prie
stalo, paklausė: „Ar suprantate, ką
jums padariau? Jūs vadinate mane
‘Mokytoju’ ir ‘Viešpačiu’ ir gerai
sakote, nes aš toks ir esu. Jei tad aš –
Viešpats ir Mokytojas – numazgojau
jums kojas, tai ir jūs turite vieni
kitiems kojas mazgoti. Aš jums
daviau pavyzdį, kad ir jūs
darytumėte, kaip aš jums dariau.

Evangelijos komentaras

Per šiandienos iškilnę prisimename kunigystės bei Eucharistijos įsteigimą. Šie sakramentai yra glaudžiai susiję vienas su kitu.

Bažnyčia, tęsdama ilgaamžę tradiciją, per Paskutinės Vakarienos šv. Mišias rekomenduoja kojų mazgojimo apeigas, pratęsiant tai, kas skelbiama šventės evangelijoje.

Jėzaus gestas per Paskutinę vakarienę susijęs su daugelyje rytų kultūrų įprasta svetingumo detale, dėl sandalų avėjimo dulkėtuose tų kraštų keliuose. Senajame Testamente Abraomas atkakliai prašo leisti nuplauti kojas trimis pakeleiviams, kurie apsilanko jo namuose (Pr 18, 4), o tarp pirmųjų krikščionių buvo labai vertinami tie, kurie kaip gerą darbą puoselėjo

svetingumą ir plaudavo šventiesiems kojas (1 Tim 5, 10).

Vis dėlto, šią ypatingą atsisveikinimo su apaštalais akimirką, Mokytojo žodžiai suteikia šiam gestui dar gilesnę prasmę. Mazgoti kojas yra nuolankumo ir tarnystės apraiška. Tam tikru būdu tuo iš anksto patiriamas galutinis išganymą atnešusio kryžiaus pažeminimas, laukiantis po keleto valandų.

Pirmas dalykas, kurio Jėzus prašo savo mokinių, tai kad leistų Jam nuplauti jiems kojas. Taip Jis prašo visų mūsų, krikščionių, leisti Jam tarnauti mums, leistis išganomiems Dievo Sūnaus, be jokių mūsų nuopelnų. Visų krikščioniško gyvenimo pastangų išlyga – tai būtinybė priimti išganymą, Dievo atleidimą: „Jei tavęs nenumazgosiu, neturėsi dalies su manimi.“

Kitas žingsnis, tai „vieni kitiems kojas mazgoti“; tai tarytum kitais žodžiais

išsakyta meilės įsakymo, „kad jūs vienas kitą mylėtumėte“, išraiška. Šiame Viešpaties kvietime galime įžvelgti būtinybę rūpintis ir lydėti kitus žmones kelyje. Išties, kojos, kurių mums reikia, kad eitume, yra mūsų sekimo Jėzumi įvaizdis. Taigi, mazgoti kojas mūsų broliams ir seserims reiškia jaustis atsakingais už jų ištikimybę, tarnauti kiekvienam su džiaugsmu, „pakloti savo širdį ant žemės, kad kitiems žengti būtų minkščiau“ (šv. Chosemarija, Kryžiaus kelias, IX, 1).

Yra dar viena, paskutinė, galimybė, kuri šiame skyrelyje nėra aiškiai išsakyta, bet kurią randame kitame evangelijos puslapyje – tai plauti Jėzaus kojas. Tai epizodas, kai moteris nuplauna Viešpaties kojas ašaromis, nušluosto jas savo plaukais, jas bučiuoja ir patepa kvapiu tepalu (Lk 7, 44–47). Jėzus taria pagyrimo žodžius dėl didžios šios nusidėjėlės meilės: „jai

atleidžiama daugybė jos nuodėmių,
nes ji labai pamilo“. Galime galvoti,
kad šiuo gestu pradedamas
eucharistinis garbinimas, kuris
šiandakt bus toks gyvas visose
pasaulio bažnyčiose.

Giovanni Vassallo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/gospel/didziojo-ketvirtadienio-
evangelija-jezus-plauna-kojas/](https://opusdei.org/lt-lt/gospel/didziojo-ketvirtadienio-evangelija-jezus-plauna-kojas/)
(2026-03-19)